

Publicerad 2011-12-04 02:03 av Tomas Söderlund

Efterskrift

En måne stor som en grapefrukt
kretsar
runt oss i ventilationen
varma tyngd,
gasmoln
med fast kärna

Du nämner den Tillhörighet
(den kallas ofta Revir)
varma tyngd

Här är efterdyningar;

mellan åttonde och tjugonde kotan
har din hand funnit ett tidvatten att bilda,
silverblått
att pendla i
silverblått
att markera

medan andningen lagts i motfas
gentemot din
men följsamt tidvattenströmmen

Som ett frostsprängt kärl ligger världen
öppen; en oklarhet
och en greppbarhet -
utan innehåll
- var det alltså den
vi drev framför oss när vi jagade mot stupet?

En avsaknad av ljus nästan som mörker
sprider
porslinsväv härinne
svala tyngd
spröda trådar
som omutligt sprängt sig ned

Jag flyttar mig försiktigt
löser mig ut i väven
(inte klirra, störa eller skada)
ljumma tyngd,

Här har lungblossen saktat ned.
Månen stor som en grapefrukt har
pendlat undan
sin mantel av tyngdkraft som ett
oförklarligt vykort
lämnat efter

Och världen är en med tysta fingrar.
Mellan oss
(var för sig)
och dess fyllnad
har band börjat fästas åter, dess
greppklara barhet blir

tyngd,

skriften,
som finner sin form igen.
Som en klocka visar vägen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tomas Söderlund med Poeter.se id #19761 innehar upphovsrätten